

mente vel, at det var muligt, at en Reform af Retsplejen kunde gøre Tilstanden endnu værre, end den var. Ja, jeg vil ikke be-
 nægte, at man kan reformere paa en saadan
 Maade, men en Reform overensstemmende
 med Grundlovens §§ 71 og 74 kan tilvise
 ikke gøre Tilstanden ringere end den er nu.
 Det er muligt, at man, selv om man foreta-
 ger en Reform, ikke naar saa vidt, som man
 maatte ønske. Det er muligt, selv om Rets-
 reformen blev gennemført, og selv om Syste-
 met var udmærket, at man dog ikke vilde naa
 det, man ønsker, fordi Personerne fremdeles
 lod noget tilbage at ønske; den ærede Rigs-
 mand mener nu, at de gøre det. Det er
 muligt, men denne Mangel tror jeg overho-
 vedet ikke, det er muligt at afhjælpe. Man
 kan altsaa ikke sige, at Forslaget er kemist
 rent. Jeg har nylig i en anden Forbindelse
 søgt at gøre det klart, at alene i de to Ting
 Offentlighed og Mundtlighed ligger saa at
 sige det hele. Deri ligger, at alt, hvad der
 paa nogen Maade kan kaldes hemmelig In-
 kvistion, langvarig Baretægtarrest og i det
 hele taget Uinddragelse for Kritik, det, at der
 kan virkes i det stille og skjulte, vil falde
 bort. Ja, jeg vil gaa et Skridt videre og
 sige, at det vil være umuligt at gennemføre
 Offentlighed og Mundtlighedsprincippet, uden
 at man i Virkeligheden maa komme til en
 gennemgribende Reform i den Retning og i
 den Månd, som jeg antager, at det ærede
 Medlem lige saa vel som alle andre ønsker.
 Der er altsaa sagt meget ved at henvise til
 Grundloven, men kunde man ikke sige lidt
 mere? Det ærede Medlem, der sidder her
 foran (Tauber), har stillet et Forslag om
 at tilføje, at man skulde accentuere, at man
 navnlig skulde have Rævningsinstitutionen
 ordnet paa en demokratisk Maade og paa et
 demokratisk Grundlag, det er i alt Fald Me-
 ningen. Det kunde man, naturligvis meget
 godt gøre. Der er flere andre af de Momen-
 ter, Sagen omfatter, som man kunde fremdrage,
 men det forekommer mig, at naar man ikke
 vil gaa videre, end at man vil have taget
 Sagen under Overvejelse, taget for til en
 senere Behandling, saa skal man ikke paa
 dette Tidspunkt indkaste i Diskussionen for-
 skellige Momenter, hvormod Meningen til
 Dels kunne være delte, navnlig fordi man
 kan lægge ind i Forslaget, det indrømmer
 jeg, højt forskellige Ting. Jeg vedsender
 mig ganske det ærede Medlems Ønske om, at
 Rævningsinstitutionen maa blive ordnet paa
 et demokratisk Grundlag, men derfor kan det
 gerne være, at vi, naar det kom til Stykket,
 kunde blive noget uenige om, hvad der skal
 forstås ved demokratisk Grundlag. Hvad
 siger det altsaa i og for sig, at man knytter

det Ønske til, at det skal være et demokratisk
 Grundlag? Jeg kunde for den Sags Skyld
 godt stemme for et saadant Forslag. I
 øvrigt skal jeg tilføje, at det kan gerne være,
 naar alt kommer til alt, at jeg paa dette
 Omraade ikke er saa meget forskellig fra det
 ærede Medlem, som maaste han selv og
 andre tro. Jeg er ikke bange for at drage
 det uheldige Element med ind i Dommer-
 myndigheden. Jeg tror, at jeg har haft
 Beslythed til at vise det baade i Teori og
 Praksis, og jeg mener altsaa, jeg har Lov
 til at fordre at blive troet i den Henseende.
 Men som sagt, efter min Mening, er det ikke
 rigtigt at søge noget saadant til, fordi det
 ikke behøves og kun vil tjene til at forvirre
 Sagen. Fremhæves et Moment, kan der
 være andre Momenter, som der ogsaa er
 Grund til at fremdrage, saa at man aldrig
 vil komme til Ende med denne Forhandling,
 og saaledes, at det i Stedet for at blive
 en Forhandling, hvis Maal er at opfordre
 Justitsministeren til at fremme Sagen efter
 fornyet Overvejelse, bliver til en Drøftelse
 af Sagen selv. Men jeg tror ikke, at det
 vil være heldigt at give sig til at drøfte en
 saa overordentlig stor og vigtig Sag, uden
 at man har et bestemt Grundlag liggende
 for sig. Det vil da kun blive, tror jeg, al-
 mindelige Talemaader, som ikke have nogen
 stor Værdi. Dette vil jeg ogsaa anvende
 med Hensyn til en Udtalelse, der er frem-
 kommen fra anden Side, nemlig fra det
 ærede Medlem for Svendborg Amts 7de
 Valgkreds (Brockenhuus-Schack). Han ønskede
 accentueret, at Rævninger er en saare be-
 tænkkelig Ting. Jeg vil haabe, at det ærede
 Medlem ikke mente det saa alvorligt, som
 man skulde tro efter hans første Udtalelse,
 hvor han sagde, at det vil være ham umu-
 ligt at gaa med til at andrage om Ræv-
 ninger. Senere modificerede han sine Ud-
 talelser noget, saaledes at det egentlig mere
 fremtraadte som en Tvivl, han havde om,
 hvorvidt det var tilraadeligt at saa Ræv-
 ninger indført. En saadan Tvivl har det
 ærede Medlem naturligvis Lov til at have.
 Jeg henholder mig i den Henseende til,
 hvad den højtærede Justitsminister har sagt,
 at Rævninger og Rævninger kunne være
 meget forskellige Ting. Der kan være en
 Ordning af Rævningsinstitutionen, som heller
 ikke jeg kan være med til, og der kan være
 en anden Ordning, som jeg vil finde at
 være fuldstændig i sin Orden og mener, at
 man bør have. Ogsaa her vinder man intet
 ved at kaste ind: „Vi ville ikke have Ræv-
 ninger“ lige saa lidt som ved at kaste
 ind: „vi ville have noget demokratisk“,
 thi det er i Virkeligheden at gøre, hvad